

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Dobrița Ecaterina, în pricina civilă la cererea introductivă înaintată de Societatea pe Acțiuni „JLC-Invest” privind intentarea procesului de insolvență față de Societatea pe Acțiuni „PASSIM”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2015, prin care a fost constată insolvența și inițiată procedura simplificată a falimentului,

CONSTATĂ:

La 17.12.2014, SA „JLC-Invest” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de SA „PASSIM”, invocând în calitate de temei incapacitatea de plată a debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de SA „JLC-Invest” privind intentarea procedurii de insolvență față de SA „PASSIM” și a fost numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Popa Andrei”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2015, a fost constată insolvența debitorului SA „PASSIM” cu sediu în mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru, 22/1 of. 60, c/f 1002600011742, fiind inițiată procedura simplificată a falimentului în privința debitorului SA „PASSIM”, a fost desemnat în calitate de lichidator ÎI „Popa Andrei”, cu dispunerea obligării acestuia să exercite atribuțiile prevăzute la art. 135 din Legea insolvenței.

În motivarea hotărârii, instanța a invocat prevederile art. 34 alin. (1), 134 alin. (1) și (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, menționând că SA „PASSIM” nu dispune de masă debitoare necesară pentru stingerea creanțelor creditorilor și nici de bunuri cu drept de proprietate, mijloace bănești și patrimoniu care ar putea acoperi și/sau stinge creanțele creditoriale, inclusiv și a cheltuielilor procesului de insolvență.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de insolvență, la 12.03.2016, Dobrița Ecaterina a contestat-o cu recurs, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea recursului și casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2015.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a invocat ilegalitatea hotărârii contestate, menționând că este acționar al debitorului cu cota de 50% din acțiuni și nu a cunoscut despre inițierea procesului de insolvență față de SA „PASSIM”.

Susține că debitorul nu se află în incapacitatea de plată, temeiul invocat fiind unul fictiv.

La 11.04.2016, lichidatorul SA „PASSIM”, Popa Andrei a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care a invocat inadmisibilitatea lui, din motiv că recurenta nu este în drept să înainteze recurs, cât și faptul că recursul a fost depus tardiv.

Potrivit art. 8 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, recursul va fi judecat în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Prin urmare, recursul împotriva hotărîrii se judecă în termen de 60 de zile de un complet de 5 judecători, fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu cererea de recurs declarată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC al RM instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei rezultă că recurenta își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvență prin care a fost constatată insolvența debitorului SA „PASSIM” cu sediu în mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru, 22/1 of. 60, c/f 1002600011742, fiind inițiată procedura simplificată a falimentului în privința debitorului SA „PASSIM”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ, verificînd temeinicia depunerii cererii de recurs, consideră că aceasta urmează a fi respinsă, deoarece recurenta nu este în drept să înainteze recurs, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, hotărîrile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu prevederile art. 37 alin. (1) al aceleiași legi, hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență poate fi atacată cu recurs de către debitor.

Potrivit art. 134 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, procedura simplificată a falimentului prevăzută în prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență care se încadrează în una din următoarele categorii:

a) întreprinzători individuali și gospodării țărănești (de fermier), titulari ai patentei de întreprinzător;

b) persoane juridice care nu dețin niciun bun în patrimoniul lor ori ale căror bunuri sînt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului și niciun creditor sau terț nu se oferă să avanseze ori să garanteze sumele corespunzătoare;

c) societăți comerciale și necomerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive;

d) debitori care nu sînt îndreptățiți să beneficieze de procedura de restructurare prevăzută în prezenta lege.

(2) Dacă debitorul se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la alin.(1), instanța de insolvabilitate, odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate, poate să dispună inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului. Totodată, prin hotărârea de inițiere a procedurii simplificate a falimentului, instanța de insolvabilitate va dispune:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului;
b) desemnarea lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate de prezenta lege;

c) predarea în cel mult 5 zile lucrătoare a gestiunii patrimoniului de la debitorul/administratorul provizoriu către lichidator împreună cu documentele de constituire a societății; cu procesele-verbale ale adunărilor generale ale asociaților (membrilor, acționarilor, creditorilor); cu certificatul înregistrării de stat al întreprinderii; cu documentele ce confirmă drepturile societății asupra patrimoniului ei; cu registrele societății; cu avizele, actele auditorului și ale organelor administrării fiscale; cu documentele interne, ștampila, documentele contabile ale debitorului, precum și cu tabelul preliminar al creanțelor, întocmit de administratorul provizoriu sau cu o listă întocmită de debitor ce va cuprinde numele și adresele creditorilor și creanțele acestora de la data intrării în faliment, indicându-se cele născute după deschiderea procedurii;

d) notificarea intentării procedurii de insolvabilitate și intrării debitorului în procedura falimentului, care va cuprinde:

- termenul-limită, pentru creditorii, de înregistrare a cererii de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv, care va fi de cel mult 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedura simplificată a falimentului, precum și un apel special, adresat creditorilor garantați, de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință;

- termenul de verificare a creanțelor de către lichidator, de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv, care nu va depăși 15 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la înaintarea creanțelor;

- data, ora și locul ședinței de validare a creanțelor, care nu va depăși 30 de zile calendaristice de la expirarea termenului prevăzut la liniuța a doua.

(6) Hotărârea de intentare a procedurii simplificate de faliment devine executorie din momentul pronunțării, dar poate fi contestată cu recurs.

Prin urmare, după cum rezultă din normele legale evocate supra, Colegiul constată că hotărârea de intentare a procedurii simplificate de faliment poate fi contestată cu recurs de către participanții la procesul de insolvabilitate.

În același timp, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, participanții la procesul de insolvabilitate sînt: administratorul provizoriu, administratorul insolvabilității, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege.

La caz, recurenta Dobrița Ecaterina susține că este acționară a debitorului SA „PASSIM” cu cota de 50% din acțiuni și respectiv i-au fost încălcate drepturile prin hotărârea contestată.

Însă, legislația care reglementează desfășurarea procesului de insolvabilitate, inclusiv contestarea hotărîrilor instanței de insolvabilitate, imperativ stabilește atît actele pasibile contestării, cît și subiecții care sunt în drept să le conteste.

Astfel, Dobrița Ecaterina în calitate sa de acționar al debitorului, nu este în drept să declare recurs, deoarece nu deține nici una din calitățile stabilite imperativ de lege pentru a putea fi considerată participant la procesul de insolvență.

Or, potrivit art. 7 alin. (4) din Legea societăților pe acțiuni, în cadrul procesului de insolvență, funcțiile organelor de conducere ale societății le exercită organele abilitate în conformitate cu prevederile Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012.

Mai mult, în sensul art. 2 din Legea insolvenței, debitorul este definit ca orice persoană, indicată la art.1 alin.(2), care are datorii la plata creanțelor scadente, inclusiv a creanțelor fiscale, împotriva căreia a fost depusă în instanță de judecată o cerere de intentare a unui proces de insolvență.

La fel, recurenta Dobrița Ecaterina nu a fost desemnată nici în calitate de reprezentant al debitorului, conform prevederilor art. 88 din Legea insolvenței, pentru a putea acționa din numele sau în interesul acționarilor.

În contextul dat, recursul înaintat de recurenta Dobrița Ecaterina, urmează a fi respins, fără aprecierea lui în fond.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Dobrița Ecaterina.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea